

TÉMA 2: POZNANIE NEPOZNANÉHO: TROJICA

Prehľad témy

Predstavte si, že ste mravcom v lese, ďaleko od akéhokoľvek ľudského obydlija. Ako by ste sa cítili, keby do vášho maličkého reálneho sveta vtrhol človek, ktorý by vás chcel spoznať a vysvetliť vám seba samého? Až do tohto bodu ste sa znepokojovali a zaujímali len o jedlo, bezpečnosť a rozmnožovanie. Ale v prítomnosti tohto fascinujúceho človeka vyzerá život úplne inak. V istom zmysle sa toto isté deje, keď sa Boh zjavuje človeku. Avšak táto analógia nestačí na to, aby vyjadrila zázrak Božieho seba zjavenia. Zatiaľ čo obaja - mravec aj človek, sú obmedzené a smrteľné stvorenia, Boh je nekonečný. A predsa, na náš úžas, sa rozhodol zjaviť nám seba samého.

Popri skúmaní toho, ako môžeme spoznať Boha, ktorý presahuje ľudské poznanie, budeme:

- Uvažovať o majestáte nepochopiteľného a ničím neobmedzeného Boha.
- Uctievať Boha, ktorý hoci je v niektorých ohľadoch nepoznateľný, túži po tom, aby sme ho dôverne poznali.
- Skúmať – aj keď to nemôžeme úplne pochopiť – realitu existencie trojjediného Boha (Trojice): Otca, Syna a Svätého Ducha.
- Diskutovať o dôsledkoch Božej trojjedinosti na naše vzťahy s ním a s ostatnými.

Pochopenie témy

Aký Boh *naozaj* je? Aká je jeho základná podstata? Ako môžu smrteľné a obmedzené ľudské bytosti vôbec dúfať, že by to mohli pochopiť a mať vzťah s nekonečným Bohom vesmíru? Ako nám zjavuje seba samého? Ako môže byť Boh tajomný, nepoznateľný a zároveň poznateľný? Čo sa môžeme dozvedieť o tomto „nepoznateľnom“ Bohu? Zmenia sa v dôsledku toho naše každodenné životy?

Výroky

(Výroky sú úryvky a citáty, ktoré vás majú priviesť k uvažovaniu o téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

„Myslieť si, že konečné a obmedzené ľudské bytosti môžu pochopiť nekonečného Boha, je nesmierne arogantné.“

„Boh sa ničomu nepodobá; to znamená, že On nie je *presne* taký ako niečo alebo niekto.“ – A.W. Tozer

„Ten, kto tvrdí, že rozumie Trojici, stratil rozum; ten, kto Trojicu popiera, stratil svoju dušu.“

„Biblia je príbehom o Božej blahosklonnosti k človeku.“ – John Hannah

„Boha poznáme iba takého, aký sa nám zjavil. Kým jeho sebazjavenie je bezpochyby v súlade s jeho plnou podstatou a je presné, nie je to vyčerpávajúce

zjavenie. Navyše, úplne nerozumieme a ani celkom nepoznáme to, čo nám o sebe zjavil. Preto v súvislosti s Bohom bude vždy existovať istý element tajomnosti.“

– Millard Erickson

„Čím viac o Bohu zisťujem, tým viac si uvedomujem, ako málo ho poznám.“

„Ukážte mi červíka, ktorý rozumie človeku, a ja vám ukážem človeka, ktorý rozumie Bohu.“ – John Wesley

„Boh sú tri osoby. Každá osoba je plne Bohom. Je iba jeden Boh.“

– Wayne Grudem

Príklad zo života

Laura

„Naozaj sú to už štyri roky, čo sme sa naposledy videli? Nechce sa mi tomu veriť, Laura!“

„Ja viem. Ja viem... Je ťažké tomu uveriť, ale presťahovali sme hneď potom, keď Lukáš skončil školu. Pamätáš sa na stanovačku, na ktorú sme všetci išli predtým, než sme sa presťahovali? Nakoniec z toho bolo také fiasko!“

„Takže, ako sa máte? Už sa ti zdá, že ste sa tam zabývali? a čo váš zbor – zaradili ste sa a vybudovali ste si nejaké dobré vzťahy?“

„V podstate áno, ale už sme v inom zbore, nie v tom, o ktorom som ti naposledy v telefóne hovorila. Mali sme ten zbor radi, ale začali sme si uvedomovať, že veria niektorým veciam, ktoré v Biblii nie sú.“

„Naozaj? Čomu?“

„Nuž, som rada, že si sa ma to spýtal, pretože som dúfala, že sa o tom porozprávame. Je to tá celá záležitosť s Trojicou. Viem, že váš zbor tiež verí v Trojicu, ale uvedomil si si niekedy, že slovo „Trojica“ sa nikde v Biblii nenachádza? v skutočnosti sa celá idea Trojice rozvinula až takmer 400 rokov po tom, ako Ježiš zomrel!“

„Počkaj, Laura. Hovoriš, že v Trojicu už neveríš? Nerozumiem – vyrástli sme na tom, že nás o Trojici učili v nedeľnej besiedke. Dokonca aj naše deti boli spolu pokrstené „v mene Otca, Syna i Svätého Ducha!“

„Ja viem a tiež bolo pre mňa ťažké sa s tým vyrovnáť. Ale faktom je, že to slovo nikde v Biblii použité nie je. Veď nad tým popremýšľaj. Ako môže byť jeden Boh a zároveň traja?“

To predsa nedáva žiaden zmysel! Spomínam si všetky tie analógie a ilustrácie, ktoré nás ako deti naučili, ktoré však nefungujú. Naozaj nemôžem uveriť tomu, že som tak dlho verila niečomu takému nelogickému. Myslím si, že som o tom predtým nikdy naozaj nepremýšľala.“

Zatiaľ čo sa snažíte, aby vám nespadla sánka, myslou vám prebleskne stovka otázok. Má pravdu? Naozaj Biblia Trojicu nikdy nespomína? Ak je to tak, prečo to váš zbor a kresťanská cirkev po celom svete celé tie roky vyučuje? Zrejme Trojica nie je jednou z tých záležitostí, o ktorých by ste niekedy povedali, že im úplne „rozumiete“, ale čo robí toto poznanie nemožným? a kým sa vo vašej mysli otázky množia a množia, uvedomíte si, že Laura čaká na vašu odpoveď. Čo odpoviete?

Aká hlavná otázka alebo téma tu stojí pred nami?

Štúdium Písma

Izaiáš 55:8-9

Lebo: Moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty — znie výrok Hospodina. 9 Lebo ako nebesá prevyšujú zem, tak prevyšujú moje cesty vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky.

Zhrňte tento text svojimi vlastnými slovami. (Čo vám tieto verše hovoria o tom, aký rozdiel je medzi vami a Bohom?)

Skutky 17:24, 25, 27

Boh, ktorý stvoril svet a všetko, čo je v ňom, tento Boh, keďže je Pánom neba i zeme, nebýva v chrámoch zhotovených rukami, 25 ani si nedá slúžiť ľudskými rukami, ako keby niečo potreboval, veď on dáva všetkému život, dych a všetko... 27 aby hľadali Boha, či by ho nejako nenahmatali a nenašli, hoci od nikoho z nás nie je ďaleko.

Tento text je časťou z prejavu, ktorý mal Pavol v Areopágu, na mieste vedľa slávnej Akropoly v Aténach, kde sa ľudia zvykli stretávať. V novozmluvných časoch sa na Areopágu rozoberali najmä záležitosti týkajúce sa vzdelania a náboženstva. Členovia Areopágu, strážcovia náuk o nových náboženstvách a bohoch, vypočúvali Pavla, aby zistili, či je jeho učenie o Bohu v súlade s gréckym učením o viacerých bohoch.

Ak, ako Pavol učí, Boh nič nepotrebuje (v. 25), prečo sa potom rozhodol niekoho zachrániť?

Čo nás tento text učí o Božej túžbe voči ľudstvu (v. 27)?

Izaiáš 40:25-31

Ku komu ma chcete prirovnať, aby som mu bol podobný? — hovorí Svätý. 26 Pozdvihnite oči a pozrite, kto to stvoril! Ten, čo vyvádza nebeské zástupy v plnom počte, všetkých volá po mene; pre jeho veľkú silu a nesmiernu moc nebude chýbať ani jeden. 27 Prečo hovoríš Jákob, prečo vravíš, Izrael: Skrytá je moja cesta pred Hospodinom a moje právo uniká môjmu Bohu? 28 Či nevieš? Nepočul si? Hospodin je večný Boh, ktorý stvoril končiny zeme; neunaví sa, neustane, jeho múdrosť nemožno preskúmať. 29 On dáva silu unavenému a bezmocnému veľkú udatnosť. 30 Mladíci sa unavia a ustanú, mládenci sa potkávajú na každom kroku. 31 Tí však, čo očakávajú Hospodina, dostávajú novú silu, ako orly dostávajú krídla, budú utekať a neustanú, pôjdu a nevyčerpajú sa.

Vymenujte rôzne charakteristiky Boha spomenuté v texte.

Keď vieme, aký Boh je, akú zmenu v našom postoji by to malo spôsobiť, keď sme v pokušení sťažovať sa tak, ako sa Izrael sťažoval vo verši 27?

Deuteronomium 6:4

Počuj, Izrael, Hospodin je náš Boh, Hospodin jediný.

Čo nám tento verš hovorí o podstate Boha?

Ján 20:28

Tomáš mu odpovedal: Pán môj a Boh môj!

Čo nám Tomáš hovorí o Ježišovi?

Skutky 5:1-4

Istý muž menom Ananiáš, spolu s manželkou Zafirou, predali majetok. 2 s manželkiným vedomím si časť peňazí odložil a zvyšok priniesol a položil apoštolom k nohám.

3 No Peter mu povedal: Ananiáš! Prečo ti satan naplnil srdce, aby si klamal Duchu Svätému a odložil si si z peňazí za predané pole? 4 Nebolo vari tvoje, kým si ho mal? a keď si ho už predal, nemohol si s peniazmi zaň voľne nakladať? Ako si sa mohol rozhodnúť pre takúto vec? Neklamal si ľuďom, ale Bohu.

Čo nás Petrove obvinenia učia o Svätom Duchu?

Konštantinopolské krédo, r. 381 pred Kristom

Veríme v jedného Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme, všetkého viditeľného i neviditeľného.

A v jedného Pána Ježiša Krista, jednorodného Syna Božieho, zrodeného z Otca pred všetkými vekmi, Svetlo zo Svetla, pravého Boha z pravého Boha, zrodeného nie stvoreného, jednej podstaty s Otcom, skrze ktorého všetko vzniklo, ktorý pre nás ľudí a pre našu spásu zostúpil z nebies, vtelil sa zo Svätého Ducha a Márie Panny a stal sa človekom. Bol za nás ukrižovaný za Poncia Piláta, trpel a bol pochovaný, a na tretí deň vstal (z mŕtvych) v súlade s Písmami, vystúpil do nebies, sedí po Otcovej pravici a znova príde, so slávou súdiť živých i mŕtvych. Jeho kráľovstvu nebude konca.

A v Ducha Svätého, Pána a Tvorcu života, ktorý vychádza z Otca, ktorému sa spolu s Otcom vzdáva poklona i sláva, ktorý hovoril skrze prorokov...

Hoci kréda nie sú inšpirované tak, ako je inšpirované Písmo, vychádzajú z dlhoročného uvažovania a vyučovania o Pisme a ovplyvňujú naše chápanie Biblie oveľa viac, než si uvedomujeme. Kréda sú nápomocné v tom, že efektívne zhrňajú mnohé z biblických právd. A to platí obzvlášť v prípade Trojice. Zatiaľ čo pojem „Trojica“ v Biblii nenachádzame, na rozličných miestach v Pisme môžeme túto ideu nájsť vyjadrenú explicitne (priamo) i implicitne (nepriamo). Toto známe krédo stručne zhrňa bohaté učenie Pisma vzťahujúce sa k trojedinej podstate Boha.

Nahliadnutie do iných zdrojov

„Profil osobnosti“, Philip Yancey.

Kapitola deväť z knihy *Reaching for the Invisible God*. Copyright © 2000. V origináli použité s povolením Zondervan Publishing House. Všetky práva vyhradené. V češtine: *Dotknout se neviditelného Boha*. Návrat domů, Praha, 2006.

„Jeden plus jeden plus jeden rovná sa jeden“ Frank Moore.

Kapitola štyri z knihy *Coffee Shop Theology*. Copyright © 1988. V origináli použité s povolením Beacon Hill Press. Všetky práva vyhradené.

Profil osobnosti

Z knihy *Reaching for the Invisible God*, Philip Yancey

Boh nám toho dáva práve toľko, aby sme ho hľadali, a nikdy toľko, aby sme ho úplne našli. Keby nám poskytol viacej, potlačoval by našu slobodu, a tá je mu veľmi drahá. - Ron Hansen

Vďaka určitým „osobnostným rysom“ Boha stáva sa akýkoľvek vzťah s ním skľučujúcou výzvou. Keď teologické knihy popisujú Božiu osobnosť, inklinujú k používaniu kľudových, neutrálnych slov ako vševedúci, nezraniteľný či neochvejný. Lenže Biblia hovorí o Bohu, ktorý je všetko iné, len nie neutrálny. Tento Boh zasahuje do dejín, stráni vydedencom, dohaduje sa s ľuďmi (a niekedy ich necháva vyhrať) a môže buď uplatniť alebo vedome obmedziť svoju moc. Keď čítame v Biblii o živote s Bohom, ako by sme čítali skôr detektívku alebo milostný príbeh, nie teologický text. To, čo na stránkach Biblie nachádzam, sa nápadne líši od toho, čo od poznávania Boha očakávam, i od toho, čo očakáva väčšina ľudí. Nasledujúce prvky Božej osobnosti možno človeka, ktorý usiluje o osobný vzťah, prekvapia a zmätú.

Tento Boh zasahuje do dejín, stráni vydedencom, dohaduje sa s ľuďmi a môže buď uplatniť alebo vedome obmedziť svoju moc.

Boh je ostýchavý

Tým nemám na mysli, že sa hanbí alebo je bojzlivý ako stredoškólak na prvom večierku. Boh môže prehovoriť hlasom, ktorý znie ako hrom, a keď príde osobne, ľudia padnú na zem plní hrôzy. Boh skôr váha zasiahnuť. Keď vezmeme do úvahy množstvo vecí, ktoré ho na tejto planéte musia urážať, prejavuje neuveriteľné sebaovládanie, ktoré je niekedy až na zbláznenie.

Biblia ukazuje, že cieľom stvorenia je obdobie odpočinku, v ktorom sa môže Boh a všetko jeho stvorenie radovať z pokoja a súladu. Dejiny však tento odpočinok bez prestania narúšajú, a tieto prerušenia bývajú hlučné a drásajú nám nervy. Zvlášť v Starej zmluve Boh prekonáva svoju ostýchavosť a to v situácii, keď sa zlo alebo utrpenie vystupňuje do kritického bodu. Niekedy Boh zasiahne priamo a osobne, niekedy skrze prírodné javy a najčastejšie tak, že si vyberie

nejakého jednotlivca a ten potom za neho jeho slova vyjadri.

V porovnaní s posvätnými spismi iných náboženstiev však Biblia uvádza len málo scén, ktoré popisujú spojenie medzi viditeľným a neviditeľným svetom. Máme sklon zameriavať sa na zázraky a dramatické javy ako trebárs na Mojžiša a horiaci krik alebo na prorokov s ich snami a videniami. A aj tak sú tieto udalosti skryté medzi obdobiami, z ktorých nemáme žiadny záznam o tom, že by sa neviditeľný svet

nejako viditeľne prejavil. K zásahu zvyčajne dôjde po veľkom plači a modlitbách a zaostáva o desaťročia alebo dokonca o storočia. Boh nie je prchký. Ostýcha sa zasiahnuť.

Prečo taká vlastnosť? Pochopiteľne nemôžem hovoriť za Boha, ale odpoveď musí sčasti

odrážať „problematiku“ situácie, keď neviditeľná Bytosť nadväzuje vzťah s ľuďmi žijúcimi v hmotnom svete. Pokiaľ neviditeľný svet skutočne existuje paralelne s týmto svetom, a Biblia to tvrdí, potom nám aj tak chýbajú senzory, s ktorými by sme ho rozpoznávali. Nikdy som nepoznal kresťana, ktorý by mal schopnosť vidieť ohnivú vozu ako Eliáš. Aj keď nadviažeme nejaký kontakt s neviditeľným svetom, robíme to vierou, ktorú list Židom definuje ako „byť presvedčený o tom, čo nevidíme“.

Boh čelí takmer protichodnej situácii. Na rozdiel od nás je schopný náhľadu, ktorý všetko obsiahne. Zahŕňa svet, ktorý vidíme, ale aj iné sféry, ktoré sú nám skryté. A čo viacej, Boh vidí naraz celú našu históriu ako kľbko priadze v porovnaní s krátkymi, po sebe idúcimi kúskami nití, ktoré prežívame my. Boha neobmedzuje telo. Prebýva na každom mieste. (Mali by sme považovať za šťastie, že Boh je duch, pretože nekonečná hmotná bytosť by vyplnila celý priestor a na nič iné by už nezostalo miesto.)

Rovnaká zábrana, ktorá je nám prekážkou vzhľadom k Bohu, je tiež prekážkou Bohu vzhľadom k nám, hoci úplne iným spôsobom. Zakaždým, keď sa Boh rozhodne prejaví sa v našom svete, musí prijať obmedzenia. „Zníži sa“ k nášmu pohľadu na svet (doslova sa sklóní, aby bol na jeho úrovni).

Mojžiš zbadal horiaci krík, ktorý ho zaujal a zmenil smer jeho života i smer dejín. z plameňov ohňa začul, ako hovorí Boží hlas. Boh však vnímal ten istý horiaci krík ako niečo, v čom sa musel prispôbiť, ako obmedzenie. Krík sa objavil pred Mojžišom v sinajskej pustine, nie niekde v Číne alebo v Latinskej Amerike. Tak začalo čosi, čomu kritici hovoria „škandál konkrétna“. Prečo si Boh vyvolil zo všetkých národov práve Izrael? Prečo sa Boh vtelil do osoby Ježiša a usadil sa v zapadnutej provincii Palestíny? Ak chcel komunikovať tak, aby tomu ľudia rozumeli, nemohol si, povedané bez obalu, príliš vyberať. Pokiaľ chce Boh ovplyvňovať náš svet, musí sa podriaďiť pravidlám času a priestoru. Akákoľvek komunikácia medzi neviditeľným a viditeľným svetom, medzi Bohom a ľudskými bytosťami prebieha obojstranne a ovplyvňuje obe zúčastnené strany.

Analógia: predstavme si, že my ľudia, dajme tomu, jedného dňa zvládneme reč veľrýb. Budeme môcť spustiť pod hladinu podmorskú vysielaciu a komunikovať pomocou pískania a mľaskania tak, že veľrýby tomu budú rozumieť. Pokiaľ to tak urobíme, budeme sa vyjadrovať smerom dole a tento spôsob nás bude obmedzovať. Pre veľrýby to ale bude zrozumiteľné. Nebudú vnímať plnú podstatu toho, čo znamená byť ľudskou bytosťou. Môžeme si „rozprávať“ iba o rybách a o planktóne a o oceánoch, ale nie o počítačoch a mrakodrapoch a o prvej lige v hokeji. Táto analógia poskytuje obraz toho, ako sa asi musí cítiť všemocný a vševedúci Boh, keď komunikuje s ľudskými bytosťami.

Stručne povedané, Boh musí udávať tempo komunikácie, aby sme ho mohli poznávať tak, ako sa on rozhodne dať poznať. Nerovné partnerstvo medzi neviditeľným Bohom a hmotnou ľudskou bytosťou zaručuje, že mnohé zostane zahalené tajomstvom. Boh nás môže poznať skrz naskrz. My o ňom nikdy nemôžeme vedieť všetko. Ako sám povedal Jeremiášovi: „Som Boh, len keď som blízko? Ak som ďaleko, už nie som Boh?“

V Biblii sú jasné narážky na jeden dôvod, prečo Boh nezasahuje priamejšie a častejšie. Je opatrný z milosrdenstva, pre náš úžitok. Apoštol Peter hovorí posmievačom, ktorí pochybujú o tom, že Boh má dejiny pod kontrolou, toto: „... jeden deň je u Pána ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň. Pán nemešká splniť svoje sľuby, ako si to niektorí vykladajú, ale má s nami trpezlivosť, pretože si nepraje, aby niekto zahynul, ale chce, aby všetci dospeli k pokániu.“

Keď sa obzerám dozadu na Božie veľkolepé zásahy popisované v Starej zmluve - na potopu v Noemových dňoch, na babylonskú vežu, desať egyptských rán, vpády Asýrčanov a Babylončanov - pociťujem za túto vlastnosť, za Boží ostych, zväčša vďačnosť. Vyjadrené slovami Johna Updika: „Dojmu ticha nemôžem odolať. Hlučný a zjavný Boh by bol postrachom, nevyspytateľným krutovládcom, veličinou, ktorá všetko okolo seba rozdrví, a nie tým,

kým je, totiž nevyčerpatelným povzbudením pre naše krivajúce a vydesené bytie.“

Boh musí udávať tempo komunikácie aby sme ho mohli poznávať tak, ako sa on rozhodne dať poznať.

Boh sa skrýva

Podľa židovského filozofa Martina Bubera „Biblia vie o Bohu, ktorý skrýva svoju tvár, o obdobiach, keď to vyzerá,

že sa kontakt medzi nebesami a zemou prerušil. Zdá sa, že sa Boh úplne stiahol zo zeme a už sa nepodieľa na jej existencii. Taký dejinný priestor je potom plný hluku, ale ako by v ňom chýbal božský dych.“ Niekedy sa sám seba pýtam, či v dnešnej dobe nežijeme práve v takom období plnom hluku, v ktorom ale nie je Boh. A prečo by Božia prítomnosť v jednej chvíli jasne zažiarila a po chvíli zhasla, ako svätotajská muška, ktorá letí tak rýchlo, že ju nechytíme?

Izaiáš to vyjadril bez obalu: „Iste ty si Boh silný, skrývajúci sa.“ Belden C. Lane nad týmto veršom premýšľa a pripomína si, ako ho kedysi dráždilo, keď sa jeho deti hrali na skrývačku. Vždy, keď si jeho syn našiel dobrý úkryt, zakričal „môžeš!“, čo ho pochopiteľne okamžite prezradilo. Otec Lane neustále opakoval, o čo v hre ide: „Máš sa schovať, a nie prezrádzať, kde si!“ Jedného dňa mu však nakoniec došlo, že z pohľadu svojho syna uniká zmysel hry *jemu*, otcovi. Zábavné je koniec koncov práve to, že ťa nájdu. Veď chce niekto zostať sám, neobjavený?

„Boh je ako človek, ktorý sa schováva a pritom si odkašle, a tým sa prezradí,“ poznamenal Meister Eckhart. Čo keď i Bohu robí potešenie, keď ho niekto nájde?

Laneova dcéra používala inú, rafinovanejšiu techniku. Predstierala, že sa beží schovať, a potom, keď otec ešte s pevné zatvorenými očami odpočítaval, prikradla sa k nemu späť. Síce počul, ako stojí kúsok od neho a vzrušene oddychuje, ale nikdy ju neprezradil. Namiesto toho otvoril s predstieranou radosťou oči a zavolať: „Už idem!“ A už len videl, ako ho dcéra vyklepala skôr než ju vôbec začal hľadať. Spomína:

Samozrejme švindľovala... Nevieť prečo, ale vždy jej to prešlo. Nebolo to preto, že som veľmi túžil po tých niekoľkých okamihoch, keď sme stáli blízko seba, robili sa, že nič počujeme a že nikto nepočuje nás? Neboli sme pohltení hrou, ktorá na chvíľku zrušila vzdialenosť medzi rodičom a dieťaťom a ktorá nás oslobodila, takže sme sa mohli jeden druhého dotýkať, hľadať sa a nachádzať? To, že som neprezradil, že viem, že tam je, bol obyčajný, takmer zanedbateľný skutok milosti. A napriek tomu sa domnievam, že som týmto jediným skutkom možno pre svoje dieťa zrkadlil Boha lepšie, než by sa mi to podarilo akokoľvek inak. Až do dnešného dňa sa mi zdá, že Boh je pre mňa sedemročnou dcérou, ktorá sa plazí naspäť po tráve, zadržuje dych a zase ma chce raz prekvapiť a prísť ku mne bližšie, než by ma vôbec napadlo. „Veru, ty si Boh skrytý,“ prehlásil kedysi prorok. V tejto vznešenej a spletitej pravde spočíva navzájom nutne prepletená hravosť aj mlčanlivé mystérium.

Tvári sa Boh ako nedostihný práve kvôli objavovaniu? Opäť nemôžem hovoriť za Boha. Biblia ho niekedy vykresľuje ako iniciátora, ako naháňajúceho nebeského chrta. A napriek tomu, práve keď si myslíme, že sme Boha našli, cítime sa náhle ako Izaiáš, ktorý pátra po tom, ktorý uniká, po *Deus absconditus*. V jednej chvíli Boha vidíš, v ďalšej už nie.

Vieme však, že Boh vo svojich vzťahoch s ľuďmi pripisuje prémie za vieru, ktorú je možné uplatňovať iba za okolností, ktoré dávajú priestor pochybnostiam, napríklad

keď sa Boh skrýva. Ľuďom, ktorí vyslovovali pochybnosti o Božej ostýchavosti a zdržanlivosti, odpovedal Ježiš týmito slovami: „Či on nezjedná právo svojim vyvoleným, ktorí k nemu volajú dňom i nocou, aj keď im s pomocou otáľa? Uistujem vás, že sa ich skoro zastane.“ Neskôr však dodal varovanie: „Ale či nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?“ Apoštol Ján neskôr napísal: „A to víťazstvo, ktoré premošlo svet, je naša viera.“

Pokiaľ by Boh jednoducho len chcel dať každému človeku na zemi najavo, že existuje, neskrýval by sa. Lenže priama prítomnosť Boha by nevyhnutne pochovala našu slobodu a vieru by nahradilo videnie. Boh si namiesto toho praje iný druh vedomia, osobné poznanie, ktoré od človeka, ktorý sa ho snaží poznať, vyžaduje oddanosť.

Ja sám som skutočnosť, že sa Boh skrýva, nepochopil pri detskej hre na skrývačku, ale behom prvej návštevy múzea prírodných

dejín. Cível som tam na obrovité vypchané medvede grizzly, na chlpatých mamutov a zažltnuté kostry veľrýb a dinosaurov visiacych zo stropu. Jeden exponát ma však neprestával lákať. Bola to ukážka ochranného sfarbenia zvierat. Keď som okolo nej prešiel prvý krát, videl som vedľa seba

**... Boh vo svojich
vzťahoch s ľuďmi
pripisuje prémie za
vieru ...**

scenériu zimného a letného olistenia stromov. Až keď som sa vrátil a uprene sa na diorámu zadíval, všimol som si skrývajúce sa zvieratá - fretky, ktoré v zimnej krajine naháňali zajaca menlivého, modlivky, vtáky a nočné motýle za letu. Štítok vymenoval, koľko zvierat sa tam ukrýva, a ja som tam v snahe všetky nájst strávil pol dňa.

Už som sa na inom mieste zmieňoval o tom, čo ma nakoniec priviedlo k Bohu. Nebola to Biblia, kresťanská literatúra ani ničia kázeň. Obrátil som sa k nemu v prvom rade preto, že som vo svete objavil dobro a milosť, teda vďaka prírode, klasickej hudbe a milostnému vzťahu. Radoval som sa z darov, a preto som začal hľadať darcu. Plný vďačnosti som potreboval niekomu poďakovať. Boh bol podobne ako zvieratá v dioráme celú dobu na scéne a čakal, až si ho všimnem. I keď som stále ešte nemal žiadny dôkaz, iba náznaky, priviedli ma tieto náznaky k tomu, že som získal vieru.

Jedného roku som odišiel zo silvestrovskej oslavy krátko pred polnocou, aby som sa vyhol dopravnej zápche. Ten večer sme

cestovali autom dve hodiny, aby sme sa zúčastnili oslavy v Colorado Springs, a dúfali sme, že než sa do prúdu vozidiel zaradia pripíti hýrivci, už budeme vzdialení niekoľko míľ od mesta. Vtedy som nevedel, že niektorí srdnatí horolezci zachovávajú každoročne na Silvestra určitú tradíciu. Naplnia si ruksaky petardami a predierajú sa snehom a temnotou k vrcholu Pike's Peaku. Keď som okolo hory prechádzal, začal z nej náhle úderom polnoci vystreľovať červenomodrozltý ohňostroj. Vďaka vzdialenosti nebolo počuť žiadny zvuk. Zo svetelných zábleskov vznikali obrovské, nádherné kvety, ktoré sa pomaly a ticho vznášali oblohou a osvetľovali pritom samotný Pike's Peak, belostný monument, ktorý vyplňoval náš výhľad a zatienoval všetko ostatné, čo bolo na dohľad. Tá hora tam bola celý ten čas, ale my sme ju vôbec nevideli.

„Naozaj, na tomto mieste je Hospodin, a ja som to nevedel!“ prehlásil Jákob. Ak nám vo svete chýba Božia prítomnosť, nemohlo by to byť tým, že sme pozerali na nesprávne miesta? Alebo sme sa možno pozerali a pritom sme nevideli milosť, ktorú sme mali priamo pred očami.

Boh je jemný

Nedokážem túto pravdu vysvetliť lepšie než pomocou kontrastu. Deviata kapitola evanjelia podľa Marka živo popisuje posadnutosť zlým duchom, a to slovami otca, ktorý je od ziaľu takmer bez seba. Synovo utrpenie opisuje Ježišovi týmito slovami:

Keď ho to pochytí, ústa sa mu spenia, škripe zubami a chradne. Už som požiadal tvojich učeníkov, aby z neho vyhnali zlého ducha, ale nevládali.... A veľa ráz hodil chlapca do ohňa i do vody, aby ho zmárnil. Ak môžeš niečo urobiť, pomôž nám.

Duch spoznal Ježiša a okamžite chlapca vrhol do jedného z jeho záchvatov. Dokážem si tento výjav živo predstaviť, pretože už som videl človeka zmiataného silným epileptickým záchvatom. Mozgové bunky zlyhávajú, svaly sú zablokované v predčasnej posmrtnej stuhnutosť, čeľusť je zovretá zo všetkých síl.

Porovnajte túto scénu s tým, keď sa človeka zmocní Duch svätý. „Plameň Ducha neuhášajte,“ varuje na jednom mieste Pavol.

„A nezarmucujte svätého Ducha Božieho,“ hovorí inde. Boh sa natoľko pokoruje, že sa nám určitým spôsobom vydáva napospas. Zatiaľ čo zlý duch vrhá človeka do ohňa alebo do vody a robí tak z ľudskej bytosti tragikomickú karikatúru, zvrchovaný Boh sa v rovnakom človekovi usídli a povie: „Nespôsob mi bolesť.“ Zarmucovať či pôsobiť bolesť môžeme iba niekomu, kto má city a kto o nás má hlboký záujem.

V živote Božieho Syna vidím tú istú jemnosť a odmietnutie si niečo vynuovať. Keď jedná s ľuďmi, uvedie dôsledky voľby a potom prenechá rozhodnutie druhej strane. Ježiš prejavoval nezmernú úctu k ľudskej slobode. I keď ho ľudia zabíjali, modlil sa: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia.“

Rodičia poznajú chúlостivú rovnováhu medzi vedením detí a ich manipuláciou. Možno je pravda, že „otec vie všetko najlepšie“ a matka možno ešte lepšie. Cieľom

rodičovstva však nie je vytvoriť klony, ktoré kopírujú život svojich rodičov, ale vychovať zrejých dospelých ľudí, ktorí sa rozhodujú sami za seba. Niektorým rodičom sa podarí tento cieľ dosiahnuť lepšie, iným horšie. Zdá sa, že náš nebeský Otec radšej „urobí chybu“ v prospech ľudskej slobody. Podvoľuje

sa našim rozhodnutiam a namiesto toho, aby na svoje stvorenie pôsobil zvonka, pracuje z jeho vnútra smerom von.

Tento postup môže vnieť svetlo aj na iné rysy Božej osobnosti. Prečo sa Boh zdráha konať? Prečo sa skrýva? Prečo je taký jemný? Boh uznáva, že na ceste sme *my*, nie on. Cesta neprebíha ako hľadanie pokladu na tábore. Tam platí, že keď sa riadime pokynmi a pozeráme sa okolo seba dostatočne pozorne, nájdeme poklad. Nie, tu je cieľom samotná cesta. Už samo pátranie po Bohu, naše odhodlané hľadanie, nás mení spôsobom, na ktorom najviac záleží. Mlčanie i temnota, s ktorou sa stretávame, pokušenie a dokonca aj utrpenie, to všetko môže prispieť k cieľu, ktorý si Boh stanovil, totiž k tomu, že nás formuje v osoby, ktoré sa viacej podobajú tomu, čo zamýšľal. Viacej sa podobajú jeho Synovi.

Nátlak nikdy neslával pri premene ľudí príliš veľké úspechy. Preto na zemi je len málo doktrinárskych marxistov a ešte menej doktrinárskych nacistov. Dokonca aj utopisti museli súhlasiť s tým, že najlepšie sa

**Cesta neprebíha ako
hľadanie pokladu na
tábore ...
Nie, tu je cieľom
samotná cesta.**

premena človeka uskutočňuje zvnútra von. Možná sa tým vysvetľuje, prečo, ako hovorí John V. Taylor,

... (Boh) bez prestania každému svojmu jednotlivému stvoreniu opakovane tieto slová: „Vyber si! Predložil som ti život a smrť, požehnanie a zlorečenie. Vyber si preto život. Meň sa, i keď to dosť bolí, a postupuj smerom k životu.“ Vždy, keď sa dozviem trochu viacej o priebehu stvorenia, stojím vždy v novom úžase nad neuveriteľnou smelosťou stvoriteľského Ducha, ktorý, ako sa zdá, stavil všetky predchádzajúce zisky na novú iniciatívu a podnecuje tak svoje tvory k výstrednému dobrodružstvu a riziku.

Božia prítomnosť sa mení

„... začuli sme len jeho šepot,“ konštatoval Jób počas dlhého obdobia Božieho mlčania. Než sa kniha uzavrela, mohol svoje slova pozmeniť na výrok: „Počujeme o ňom hlasitě burácanie!“ Na stránkach jednej jedinej knihy zažíva tá istá osoba zdrvivý pocit Božej prítomnosti a tiež aj Božiu neprítomnosť.

Už som sa zmieňoval o veriacich ľuďoch, ako sú Martin Marty a Frederick Buechner, ktorí nevypovedajú o žiadnych neklamných znameniach Božej prítomnosti. Rovnako ľahko by som mohol popísať aj opačný model - videnia Augustína, Georgea Foxxa či Juliany z Norwich alebo ľubovoľný počet navštívení zaznamenaných v knihe *Rozmanitosť náboženskej skúsenosti* (The Varieties of Religious Experience) od Williama Jamesa. Biblia odhaľuje rovnakú schému. Neukazuje nám príklad Božej prítomnosti, o ktorú by všetci mali usilovať, ale predstavuje Boha, ktorý sa niekedy stiahne a niekedy zase priblíži. Za Šalamúna zostúpil Boh veľkolepo na chrám, za Chizkiju sa ticho stiahol, za Jonáša stíhal proroka ako poľovnícky pes.

Juliana z Norwich prežívala Božiu prítomnosť i neprítomnosť v rýchлом slede za sebou. Vo svojom siedmom zjavení rozpráva o chvíľach, keď ju „naplnila večná istota“. To však trvalo len chvíľku, a potom sa ocitla v stave, keď pocítila „ľarchu a únavnosť svojho života, bola sama zo seba namrzená, takže nemala takmer ani silu ďalej žiť“. Konštatovala, že jej duchovné nálady asi

dvadsaťkrát vystúpili a zase klesli ako na hojdačke.

Pokiaľ ide o odhadovanie Božej prítomnosti či neprítomnosti, naučil som sa jeden absolútny princíp, totiž že to nie je možné. Podmienky vzťahu určuje neviditeľný, zvrchovaný Boh, ktorý podľa slov žalmistu „robí, čo chce“. Ako neústupne tvrdil teológ Karl Barth, Boh je *slobodný*. Má slobodu a môže sa zjavovať i skrývať, zasahovať i nezasahovať, pôsobiť skrze prírodné sily aj mimo nich, vládnuť svetu alebo byť svetom dokonca opovrhovaný či odmietaný, prejaviť sa alebo sa obmedziť. Naša vlastná ľudská sloboda pochádza od Boha, ktorý si slobodu váži.

Takého Boha nemôžem mať pod kontrolou. V najlepšom prípade môžem dosiahnuť náležité rozpoloženie mysle, aby som sa s ním mohol stretnúť. Môžem vyznať hriech, odstrániť zábrany, očistiť svoj život, napäto čakať, a - čo je možno zo všetkého najťažšie - vyhľadávať ticho a samotu. Neponúkam žiadnu zaručenú metódu, ako docieľiť Božiu prítomnosť, pretože to určuje Boh. Samota a ticho iba vytvoria stav, ktorý najlepšie napomáha tomu, aby človek venoval pozornosť tichému, jemnému Božiemu hlasu. Existuje však istý spôsob, ako si zaručiť Božiu neprítomnosť. C. S. Lewis to vysvetľuje jasne:

Pokiaľ ide o odhadovanie Božej prítomnosti či neprítomnosti, naučil som sa jeden absolútny princíp, totiž že to nie je možné.

Vyhýbajte sa tichu, vyhýbajte sa samote, vyhýbajte sa akémukoľvek myšlienkovému pochodu, ktorý človeka odvádza mimo vychodené cesty. Zamerajte sa na peniaze, sex, spoločenské postavenie, zdravie a na vlastné dôvody ku sťažnostiam (na tie predovšetkým). Neustále majte zapnuté rádio. Žite v húfe. Užívajte veľa sedatív. Pokiaľ už musíte čítať knihy, vyberajte si ich veľmi starostlivo. Istejšie ale bude, keď sa budete držať novin. Zistíte, že veľkou pomocou sú inzeráty, zvlášť tie, ktoré sú príťažlivé po stránke sexu a snobstva.

Lewis dodáva, že nevie dávať rady, ako stopovať Boha, pretože sám takú skúsenosť nemá. „U mňa to bolo opačne. On bol lovcem (alebo mi to tak aspoň pripadalo) a ja som bol vysoká zver... Je ale významné, že toto stretnutie, ktorému som sa dlho vyhýbal, sa uskutočnilo v čase, keď som sa vážne snažil poslúchnuť svoje svedomie.“ *

Jeden plus jeden plus jeden rovná sa jeden

Z knihy *Coffee Shop Theology*, Frank Moore

Biblické zdôvodnenie

„Po krste Ježiš hneď vystúpil z vody. Vtom sa mu otvorili nebesia a videl Božieho Ducha, ktorý sťa holubica zostupoval naňho. a z neba zaznel hlas: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom som našiel zaľúbenie“ (Matúš 3:16-17).

„Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha“ (Matúš 28:19).

Počas Ježišovho krstu boli v tom istom čase na tom istom mieste prítomní všetci traja členovia Trojice. Ježiš stál v rieke Jordán, Otec prehovoril z neba a Svätý Duch zostúpil na Ježiša v podobe holubice. Ranej cirkvi trvalo mnoho rokov, kým vyriešila vzťah medzi tromi členmi Trojice. Hoci Písmo slovo „Trojica“ nepoužíva, Biblia hovorí, že všetci traja sú jeden Boh.

Pravda vysvetlená bežným jazykom

Biblia jasne potvrdzuje existenciu jediného pravého Boha v protiklade s pohanským uctievaním viacerých bohov. Deuteronomium 6:4 hovorí: „Počuj, Izrael, Hospodín je náš Boh, Hospodín jediný.“ A zároveň nás tiež učí veriť tomu, že Otec, Syn a Svätý Duch sú všetci Bohom. Ako je to možné?

Niektorí odborníci na vierouku sa snažia urobiť Trojicu pochopiteľnou tvrdeniami, že Boh v skutočnosti nie je Trojica, ale prezentuje sa týmto spôsobom preto, aby sme mohli pochopiť Jeho plán záchrany a mať s Ním spoločenstvo. Podľa tohto názoru to vyzerá tak, že Boh funguje ako bábkar, ktorý používa niekoľko bábok a hlasov na to, aby rozpovedal príbeh, a ukazuje sa nám tromi spôsobmi preto, aby

sme mu mohli lepšie porozumieť. Ale myšlienky tejto teórie sa vinú ďalej a tvrdia, že keď sa dostaneme do neba, uvidíme len jedného jediného Boha. Táto idea má trhliny, pretože Biblia prezentuje Trojicu ako podstatnú realitu, nielen ako čosi, čo je prispôbené nášmu obmedzenému chápaniu.

Iní teológovia riešia problém tak, že hovoria, že jeden Boh pôsobiaci v našom svete funguje pod rôznymi menami – Otec, Syn a Svätý Duch. Boh Otec bol Bohom Starej zmluvy. Boh prišiel na zem počas prvých Vianoc ako Kristus Syn. Po vystúpení

Krista späť na nebesia sa Boh vrátil na zem ako Svätý Duch. Tento pohľad pripomína hru jedného herca, v ktorej si jeden jediný človek mení kostýmy a hrá niekoľko postáv zároveň. Táto teória má vážne biblické problémy v tom, že Otec, Syn a Duch sú všetci zobrazení ako

zúčastnení pri Ježišovom krste (Matúš 3:16-17), v zázračnej Ježišovej moci (12:25-30) a v záverečnom poslanstve Ježiša Jeho učeníkom (Ján 14:1-16:33). V závere 2. listu Korinťanom hovorí apoštol Pavol o pôsobení všetkých troch: „Milosť Pána Ježiša Krista, Božia láska a spoločenstvo Svätého Ducha nech je s vami všetkými!“

Božstvo Otca je pevne stanovené a nespochybňované v celej Biblii (Deuteronomium 6:4-5; 1Korinťanom 8:4). Takisto božstvo Ježiša Krista je potvrdené v liste Filipanom 2:5-11 a Hebrejom 1:1-10. Tu je nám pripomenuté, „aby pri mene Ježiš pokľaklo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: Kristus je Pán“ (Filipanom 2:10-11). Inde sa píše: „On (Syn) je odlesk jeho (Božej) slávy a obraz jeho podstaty“ (Hebrejom 1:3).

Božstvo Svätého Ducha je preukázané viacerými spôsobmi. Usvedčuje nás a ukazuje nám naše hriechy, priťahuje nás k spravodlivosti a varuje nás pred prichádzajúcim súdom (Ján 16:8). Pôsobí, že

Hoci Písmo nepoužíva slovo „Trojica“, Biblia hovorí, že všetci traja sú jeden Boh.

sa znovu narodíme (3:5-6). Naše telá sú chrámom Svätého Ducha, ktorý v nás prebýva (1Korintánom 3:16-17; 6:19-20). Iba Boh môže robiť takéto veci. Navyše, keď Peter konfrontoval Ananiáša a Zafiru a obvinil ich z podvodu pri predaji pozemku a z klamstva o tom, akú sumu z predaja získali, Peter najprv povedal, že klamali Svätému Duchu a vzápätí povedal, že klamali Bohu (Skutky 5:3-4). Takto dal Peter Svätého Ducha do jednej roviny s Bohom.

Biblia nám teda predstavuje jedného Boha v troch Osobách – Otec, Syn a Svätý Duch. Veľké poverenie uzatvára Matúšovu knihu. Máme zodpovednosť za evanjelizáciu v našom svete. Vo svojom poverení Ježiš hovorí, že máme krstiť nových veriacich „v mene Otca i Syna i Svätého Ducha“ (Matúš 28:19). Všetci traja sú božskí. John Wesley tento verš komentuje takto: „Veriaci sľubuje vernosť všetkým trom členom Trojice. Kresťanova spása je prostredníctvom milosti, milosrdenstva a lásky Otca, obetnej smrti Syna a prostredníctvom očistenia a zmocnenia Svätým Duchom.“¹

Keď premýšľame o Bohu ako o Trojici, musíme začať pri jednote Boha. On je *jedna* Bytosť. Aby sme túto pravdu pochopili, niekedy pomáha premýšľať o Ňom ako o troch Osobách

s jednou podstatou, s jedným základom alebo bytím. Ak je príliš veľký dôraz kladený na slovo „tri“, máme tendenciu premýšľať o troch oddelených bohoch. Ak je príliš veľký dôraz kladený na slovo „jeden“, máme tendenciu premýšľať o Otcovi, ktorý sa stal Synom a ten následne Svätým Duchom. Oba extrémny končia v omyle. Názov tejto kapitoly je „Jeden plus jeden plus jeden sa rovná jeden.“ Moja učiteľka matematiky pani Inman by ma za to vyhrešila, pretože je to zlá matematika. Ale je to dobrá pravda, dokonca aj keď je nelogická.

Teologické knihy o Trojici rýchlo prechádzajú od vieroučných výrokov k ilustračným prirovnaniam. C. S. Lewis hovorí, že Trojica je ako kocka obsahujúca šesť štvorcov, ktorá je však stále jedným telesom. Slová vysvetlenia však nestačia, keď sa človek snaží predstaviť si to.² Frederick Buechner Trojicu prirovnáva k pozeraniu sa do zrkadla. Vidíte svoje vnútro, ktoré poznáte len vy, vidíte viditeľnú tvár, ktorú poznajú aj iní, a neviditeľnú silu, ktorú máte na to, aby

ste svoje vnútro ostatným predstavili tak, že vás ľudia skutočne spoznajú.³

Tu je zopár ďalších analógií. Žiadna z nich nie je dokonalá, ale každá z nich pomôže. Niektoré zdôrazňujú fyzické rozdiely, kým ďalšie zdôrazňujú psychologické rozdiely.

1. Vajíčko sa skladá z troch zložiek: žltok, bielko, škrupina.
2. Atóm sa skladá z neutrónov, protónov a elektrónov.
3. Ľudská bytosť je zložená z tela, duše a ducha.
4. Voda môže mať pevnú formu (ľad), plynnú formu (para), alebo tekutú.
5. Ja som synom, manželom a otcom zároveň.
6. Plnkou čerešňového koláča je jednoliata tekutina, a predsa môže byť pokrývaný na tri kusy.

**Keď premýšľame
o Bohu ako o Trojici,
musíme začať
pri jednote Boha. On je
jedna Bytosť.**

Používanie pravdy na obohatenie vášho života

Ako môže idea Trojice zmeniť náš každodenný život? Jednou takou oblasťou je napríklad modlitba. Ľudia v Starej zmluve sa modlili k tomu

istému Bohu ako my, ale nemali k Nemu priamy prístup, aký máme my pod novou zmluvou. Starozmluvní veriaci komunikovali s Bohom prostredníctvom kňaza. Kňaz bol prostredníkom medzi Bohom a ľudstvom tak isto, ako keď nás na súde zastupuje právnik. Iba jeden kňaz, najvyšší kňaz, mohol vojsť do prítomnosti Boha, do svätyne svätých vo Svätostánku a v chráme. Bola to špeciálna miestnosť v prednej časti svätyne, kde sa Boh stretával s človekom. Najvyšší kňaz mohol do Božej prítomnosti vstúpiť len raz za rok. Celý proces bol formálny a dosť neosobný. Obyčajní ľudia ako my nezažívali osobné priateľstvo s Bohom.

Všetko sa zmenilo životom, smrťou a vzkriesením Ježiša Krista. Keď Ježiš zomrel, opona rozdeľujúca svätyňu svätých od zvyšku chrámu sa roztrhla od vrchu po spodok (Matúš 27:51). Teraz máme priamy prístup do Božej prítomnosti. Už viac nepotrebujeme, aby bol náš vzťah s Bohom sprostredkovaný cez ľudského kňaza.

A tak, keď teraz predkladáme svoje žiadosti Bohu, Svätý Duch komunikuje

s našim duchom (Rimanom 8:26) a prináša naše žiadosti pred Ježiša Krista. Ježiš je Prostredníkom medzi nami a Otcom a to je dôvod, prečo naše modlitby ukončujeme slovami „V mene Ježiša“ (1Timotejovi 2:5). On je našim najvyšším kňazom a priamym prístupom k Božiemu trónu (Hebrejom 4:14-5:10).

Náš vzťah s Bohom zahŕňa všetkých troch členov Trojice. Ako hovorí Frederick Buechner: „On je Bohom nad nami, Bohom medzi nami a Bohom v nás. Každý deň zažívame požehnanie Boha Otca, Syna i Svätého Ducha.“⁴

Zhrnutie

1. My kresťania uctieваме jedného Boha.

*

2. Boh, to sú tri Osoby zároveň: Otec, Syn a Svätý Duch.
3. Všetci traja členovia Trojice spolu pôsobia v našom svete a v našom osobnom spasení.
4. Na to, aby sme toto tajomstvo mohli prežívať, ho nepotrebujeme vedieť vysvetliť.

Modlitba

Hoci v tomto živote nikdy neporozumiem tajomstvu, ktoré Ťa obklopuje, ó, Bože, pomôž mi plne zakúšať realitu spoločenstva s Tebou.

Poznámky:

¹ Albert F. Harper, ed., The Wesley Bible (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1990), 1471.

² Lewis, Joyful Christian, 45.

³ Frederick Buechner, Wishful Thinking: a Theological ABC (New York: Harper and Row, 1973), 93.

⁴ Ibid.

Príprava vlastnej odpovede

1. Stručne zhrňte vaše porozumenie trojjedinosti Boha.
2. Ako sa zlepšilo vaše porozumenie Boha počas čítania Pisma, kréda a článkov? Napíšte báseň, krátky text alebo modlitbu, v ktorej poďakujete „nepoznateľnému“ Bohu za to, že sa vám zjavil.
3. V *Príkľade zo života* reprezentuje Laura vieru Svedkov Jehovových. Pretože je veľmi pravdepodobné, že jedného dňa stretnete Svedkov Jehovových (vyvíjajú veľa evanjelizačných aktivít) alebo iných, ktorí Trojicu nevyznávajú, pripravte si stručnú odpoveď na ich stanovisko týkajúce sa Trojice.

Diskusia o téme

1. Keby ste zoskočili padákom do dediny v džungli, kde ľudia o Bohu ešte nikdy nepočuli, ako by ste im ho opísali? Ako by ste im vysvetlili váš vzťah s Bohom?
2. Znovu si prečítajte text v Skutkoch 17. Potrebuje nás Boh? Čo ho motivuje, aby sa tak urputne uchádzal o dôverný vzťah s nami?
3. Ako môžeme my, ktorí sme koneční a obmedzení, rozvinúť dôverný vzťah s Bohom, ktorý je nekonečný a neobmedzený?
4. Ako by ste definovali Božiu trojjedinosť?
5. Prejdite si zoznam všetkých ilustrácií a analógií, ktoré ponúka Frank Moore na strane. Aké sú ich silné a slabé stránky? Aké ďalšie ilustrácie poznáte?
6. Ako mení doktrína Trojice váš život?
7. Ako by ste odpovedali na Laurine argumenty, že celá koncepcia trojjediného Boha je nelogická? A čo by ste povedali na fakt, že slovo „Trojica“ sa nikde v Biblii nevyskytuje?

Praktické činy poslušnosti

1. Ako zmenila táto diskusia vaše pôvodné porozumenie tejto téme? Svoje myšlienky zhrňte tu:

2. Ako by mohli tieto zmeny veľmi prakticky ovplyvniť váš život (správanie, postoje, atď.)?

3. Umožnite ostatným sledovať váš rast: Stanovte si ciele rastu v tejto oblasti vašej viery a podelte sa s nimi vo vašej skupine alebo s moderátorom skupiny.

S Božou pomocou budem:

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola